

[Horn.]

være om, at hvis det er muligt teknisk — og det vil da først og fremmest sige sikkerhedsmæssigt — at benytte de militære lufthavne til begge flyveformer, så tilsiger vor økonomi os i almindelighed, at vi tilstræber noget sådant.

Der har, så vidt jeg husker, to gange været stillet spørgsmål om det her i folketinget, og man har altså ment, at det var for risikabelt at indlade sig herpå. Det er måske navnlig det, der ligger bag ved, at det ærede medlem nu ønsker at få fastslået, om det kan lade sig gøre, eller det ikke kan lade sig gøre, og det er vel også meget fornuftigt at få det klart. Det ærede medlem bestred jo ikke, at der er sikkerhedsmæssige problemer forbundet med det. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at det kan ikke være sådan, at man tilsidesætter hensynet til de unge eller ældre, som er i flyvevåbnet, og regner med, at det ansvar og den risiko, de har påtaget sig, kan man godt tage lidt let på, fordi man tror, at de, der er i flyvevåbnet, nok ikke tager det så nøje og er nogle vovehalse, som ikke spekulerer på det. Den betragtning kan vi absolut ikke acceptere. Vi mener, at både de, der er ansat i flyvevåbnet, og deres familier har krav på, at samfundet, når det engagerer dem i forsvaret, giver dem al den sikkerhed, som kan skaffes. Det skal der overhovedet ikke være nogen tvivl om.

Men når det er sagt, skal man ikke pådutte os, at vi ikke er villige til at drøfte spørgsmålet om at få en fælles udnyttelse af disse lufthavne, så vi kan få den bedst mulige økonomi, og således at de egne af landet, hvor det kan lade sig gøre, får større muligheder for at benytte lufttransport, selv om jeg nok har indtryk af, at der er adskillige her i landet, der har en overdreven forestilling om, hvad der er fornuftigt i den henseende, navnlig hvis man sammenligner, hvad man forestiller sig her og i en række andre skandinaviske lande. Men lad det nu ligge.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann nævnte Hamborg. Det er sådan et spørgsmål, man fremdrager hvert øjeblik. Må jeg i denne forbindelse spørge: hvordan er det med prisforholdene? Det er ikke alene et spørgsmål om transport, det er også et spørgsmål om at tjene penge på anden måde;

det kan man godt tage med, når man tager Hamborg op ved siden af København, Göteborg, og hvad man ellers ville nævne. Jeg nævner det bare sådan i parentes, for at man ikke skal arbejde sig ind på et blindspor, som ikke har noget med virkeligheden at gøre, for de to ting: forholdet transporten og den øvrige kapital, der er investeret i den handel, forholder sig nemlig ikke som 5:5.

Jeg behøver egentlig ikke at gøre flere bemærkninger ud over at tilslutte mig den tankegang, som ordføreren for forslagsstillerne gav udtryk for, nemlig at han forudsatte, at vi fik en udvalgsdrøftelse af dette forslag.

Den højtærede forsvarsminister gjorde opmærksom på, at der var nogle undersøgelser i gang, og at der yderligere skulle skaffes en analyse over, hvilket behov der var. Det tilsiger os i og for sig at vente og få det afklaret, og da er det udmærket, at vi i et udvalg kan få sådanne oplysninger forelagt og derudfra tage stilling til, hvor langt vi tør gå med hensyn til at stille forsvarets flyvere over for større eller mindre risiko. Jeg gentager: de skal være sikret så stærkt, som nogen kan sikres, når de har påtaget sig den opgave, vi har pålagt dem. Men så langt som det nu lader sig gøre at udnytte kombinationen, er vi indstillet på at medvirke hertil, og jeg kan være enig i, at vi skal have en grundig undersøgelse i udvalget af hele dette forhold.

Holmberg: Jeg hilser med tilfredshed, at der nu i folketinget bliver lejlighed til at drøfte mulighederne for at åbne de militære flyvepladser for civil flyvning. Det er jo ikke første gang, vi har haft lejlighed til at drøfte dette; vi har stillet spørgsmål om det før, og vi kan vel godt sige uden at genere ministeren, at vi har fået svar, som i realiteten ingen svar har været. Mere konkret var den samtale, vi for et stykke tid siden havde i forsvarsministeriet mellem repræsentanter for venstre og de konservative, der havde foranlediget samtalen, og den højtærede minister og chefen for luftvåbnet, general Pagh. Jeg mener alt taget i betragtning, at samtalen var meget nyttig, for indtil da havde vi hørt og fået så mange forklaringer; der var så mange forlydender om det sikkerhedsmæssige og om, at NATO